

ใบงานเรื่อง รสในวรรณคดี

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าเป็นรสวรรณคดีใด

เสาวรจนี

นารีปราโมทย์

นิโรธวาที

สัลลาปิงคบัลย

๑. อยากลบรอยเท้าเปื้อนบนเรือนหอ
ยิ่งอยากลบยิ่งกระจำรังไรรา

ลบภาพคู่เคล็ดลลอกกันต่อหน้า
เห็นตำตาตาดิจจำไว้ตำใจ

๒. ลูกก็แลดูแม่แม่ดูลูก
สะอื้นรำอำลาด้วยอาลัย
เหลือยวหลังยังเห็นแม่แลเขม้น
แต่เหลือยวเหลือยวเลี้ยวลับวับวิญญานัน

ต่างบ้านผูกเบียงว่าเล็ดตาไหล
แล้วแข็งใจจากนางตามทางมา
แม่ก็เห็นลูกน้อยละห้อยหา
โอ้เปล่าตาต่างสะอื้นยีนตะลึง

๓. เหลือบเห็นกวางขำดำขลับ
งามเขาเป็นกิ่งกานูจนา

งามสรรสะบั้งดังเลข
งามนิลรัตนรุจี

๔. มัชรำรอยด้วยถาศีจากบั้นอง
ขอลาปแข่งประณามพนามแผ่นดิน

ความจนของชาติไทยจึงไม่สิ้น
สัตว์ร้อยสิ้นประเภทนี้อัปรีเยอ

๕. นิ้วเรียวยาวขาวนวลชวนจูมบิด
แลร์กรีกบลิกละลิ้งเชื้องงวย

มิเบี่ยนผัดเนี่ยนชี้ฝั่งกลิ้งกลมสวย
เจียนใจป่วยไหวหวามตามตามกัน

๖. รูปทรงสอดศรีไม่มีแม่
ผมหลวยสวยขำดำเงา

อรชรอ่อนแอ้นประหนึ่งเหล่า
ให้ชื่อเจ้าว่าบิมบิลาไลย

๗. ว่าหญิงชั่วฉวยยังดราวละคนเดีย
หนักแผ่นดินกูจะอยู่โย

หาตามตอมกันเกรียวเหมือนมิ่งไม่
อ้ายไวยมิ่งอย่านับว่ามารดา

๘. จะเจ็บจาไปถึงปรโลก
จะเกิดกี่ปีมาตรมตาย

ฤาจะรอยโคกรูร้างจางหาย
อย่าหมายว่าจะให้หัวใจ

๙. โอ้อวเสียดายตัวนก
จะออกซื้อลือชั้วไปทั่วทิศ

เพราะเชื้อสิ้นหลงรักจึงจำจิต
เมื่อปลั่งคิดผิดแล้วจะโทษใคร

๑๐. เมื่อนั้น
โลมนางบลางกล่าววาจา
ซึ่งสัญญาว่าไว้กับนวลน้อง
มิได้แกลังกลอกกลีบอลิปราช

บระสุรีย่องค์เทวีธูสถัญญา
จงผินมาบาก็กับนี้ชาย
จะดงดรองไมตรีไม่ห็นหน้า
อย่าสงกว่าว่าจะวายคาลัยรัก

